איכא דאמרי אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן המעביר בית השחי ובית הערוה לוקה משום [1]לא ילבש גבר שמלת אשה מיתיבי העברת שיער אינה מדברי תורה אלא מדברי סופרים הוא דאמר כי האי תנא דתניא המעביר בית השחי ובית הערוה הרי זה עובר משום לא ילבש גבר שמלת אשה ותנא קמא האי לא ילבש גבר מאי דריש ביה מיבעי ליה לכדתניא [1]לא יהיה כלי גבר על אשה מאי תלמוד לומר אם שלא ילבש איש שמלת אשה ואשה שמלת איש הרי כבר נאמר תועבה היא ואין כאן תועבה אלא שלא ילבש איש שמלת אשה וישב בין הנשים ואשה שמלת איש ותשב בין האנשים רבי אליעזר בן יעקב אומר [2]מנין שלא תצא אשה בכלי זיין למלחמה ת"ל לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה שלא יתקן איש בתיקוני אשה אמר רב נחמן בנזיר מותר ולית הילכתא כוותיה אמרו ליה רבנן לר"ש בר אבא חזינא ליה לרבי יוחנן דלית ליה אמר להון מחמת זקנה נשרו ההוא דאיתחייב נגידא קמיה דרבי אמי איגלאי בית השחי חזייה דלא מגלח אמר להון רבי אמי שיבקוה דין מן חבריא הוא בעא מיניה רב מרבי חייא מהו לגלח אמר ליה אסור אמר ליה והא קא גדל א"ל [3]בר פחתי זמן יש לו כל זמן שהוא גדל נושר בעא מיניה רב מרבי חייא מהו לחוך אמר ליה [2]אסור בבגדו מהו א"ל [2]מותר איכא דאמרי בעא מיניה בתפלה בבגדו מאי א"ל אסור [4]ולית הילכתא כוותיה:

מתני'

איכא דאמרי א"ר יוחנן המעביר בית השחי ובית הערוה הרי זה לוקה משום **לא** יהיה כלי גבר מיתיבי העברת שער אינה מדברי תורה אלא מדברי סופרים. ולא מני לשנויי דרבי יוחנן נמי מדברי סופרים קאמר דנסיב ליה לטעמיה מקרא: **הוא** דאמר כי האי תנא. והוי מלי לשנויי כאידך [1] גרייתא דלוקה אלא ניחא ליה לאיתויי תנא דדרים ליה מקרא דהכיא גרייתא איכא למידמי דלוקה מדרבנן קאמר: לא יהיה כלי גבר על אשה. וכסיפיה דקרא נמי [2] כתיב ולא ילבש גבר שמלת אשה אלא [3] ילבש איש שמלת אשה כפשטיה דקרא הא לא מצית אמרת דנהכי אירי קרא דהא כתיב כסיפיה תועבה היא וכי האי גוונא ליכא תועבה: **בנזיר** מותר. להעביר בית השחי ובית הערוה דקסבר אחרי שנזיר מעביר כל שער ראשו לא חשיב נזיר ותיקון לגבי אותו האיש להעביר בית השחי ובית הערוה: ולית הילכתא כותיה: חזינן ליה לר' יוחנן דלית ליה בית השחי ובית הערוה. וידע דבמספרים א"א לגלחן כ"כ סמוך לבשר: **ההוא** דאתחייב נגידא. מלקות: איגלאי בית השחי. כשהפשיטוהו בגדיו להלקותו: דמן חבריא הוא. וידע דאסור להעביר בית השחי: בעא מניה רב מר' חייא מהו לגלח. אין לפי דבמספרים בעא מניה דכיון דא"ל ר' חייא אסור היכי אמר רב לעיל דמותר להקל במספרים כעין תער ולא מסתברא למימר דפליג אר' חייא רביה. אלא מהו לגלח בתער: א"ל ר' חייא אסור. והא קא גדיל. ותי' מאי פריך לגלחיה במספרים דר' חייא לא אסר אלא בתער. ופר"ת והא קא גדיל ומצערי ליה והואיל וסופו ליגדל ולצערו אף כשמגלחו אין זה תיקון לגר אלא להצילו מן הצער. גמול יש לו ואינו גדל כ"כ שיגיע לידי צער: מהו לחוך. להתחכך כדי להשיר שער בית הערוה. א"ל אסור: בבגדו מאי א"ל מותר רבכה"ג שהוא מחכך בגדיו להשירו ליכא תיקון אשה: איכא דאמרי בתפלה בבגדו מאי. כשהוא מתפלל מהו לחכך בבגדו בית השחי ובית הערוה: א"ל אסור ולית הילכתא כותיה:

ומי

מסורת הש"ס

א) [כרכות יג: מג. שבת ג: כט.]. ב) ל"ל שמעון דלכל. ג) גירסת ר"מ זה הלשון אמר רב. ד) גי' ר"מ ויתמיר. ה) [ועי' תוס' יומא עמוד מח. ד"ה לא עשה].

תורה אור השלם

1. לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יי אלהיך כל עשה אלה: דברים כב ה

נוסחת הריב"ן

א) כיה כתמי: ב) המתוב כמתמעי: ג) תועבה היא לתה כי: ד) ילך בין הנשים: ה) כתיבי: ו) משלמי ליה כסיפטיטו נגדיו להלקותו: ז) שיער: ח) לפנינו: מן) ע"ש מיכון: י) בנים השחי בנגד כדי כי:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ת"ק וכו' לא ילבש הס"ד ואח"כ מ"ה מת"ל אם נלמד אלא:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה ת"ל לא יהיה כו' ידה ליתר תשלחנה. וכן הוא בתרגום שם. וכן הוא בילקוט שופטים סימן ט:

הגהות התוספות

1. ל"ל דס"ל כאידך. 2. מיכת נמי נמחק. 3. ל"ל אם אלא. 4. ל"ל משמע לכל כו'. 5. מיכת נמי נמחק. 6. ל"ל הכי גרס אמר רב כו'. 7. ל"ל ובשאר הכרים מי שרי. 8. ל"ל הבנרת. 9. בס"מ איתא בתער כמקום מיכת שיער. 10. בס"י בהלכות גדולות אלנו. 11. ל"ל הלכות פסוקים. 12. ל"ל ור"ת מפרש והא קגדיל. והוא המשך אמר עם דיבור שלפניו. 13. ל"ל הבה"ש. 14. ל"ל ויעבל מלעברת. 15. נראה דמתיכת אמר ליה הוא דיבור חדש וקאי אמתפילה בנגדו. (אבל עי' ליקוטי הלכות).

מוסף רש"י

בר פחתי. בן גדולים (שבת ג. כט.). הדרן עלך שני נזירים

עין משפט נר מצוה

יג א מיי' פי"ב מהל' עבודת כוכבים הל"י סמג לאוין נח טושע יו"ד סי' קפב סעי' ה:
יד ב ג טושע"ע שם סעי' ג:
טו ד טושע"ע או"ח סי' לב סעי' ז הסג"ח וסי' לז סעי' ג:

פי' הרא"ש

ה"ז לוקה משום לא ילבש וכו' וכיון דקרא מייתי אלמא לוקה מדאורייתא: הרי כבר נאמר בסיפיה דקרא כי תועבה היא הלכך ליכא לפרושי רישיה דקרא הכי דבכה"ג ליכא תועבה אלא ביושב בין הנשים דומנמה אשה כדי לזנות עמהן: ה"ג כמילתיה דר"א בן יעקב מנין שלא תצא וכו' ת"ל לא יהיה כלי גבר ואשה אלא שלא ילבש גבר שמלת אשה לא יתקן גבר בתיקוני אחתא. פי' שלא יכחול ולא יפרכס ולא יעבור בית השחי ובית הערוה: [בנזיר מותר]. דכיון דמגלח כל ראשו בימים כלות נזירותו ליכא תקון אשה בהעברת בית השחי ובית הערוה. ולית הלכתא כותיה: חזינן ליה לר' יוחנן דלית ליה בית השחי ובית הערוה. וידע דבמספרים א"א לגלחן כ"כ סמוך לבשר: ההוא דאתחייב נגידא. מלקות: איגלאי בית השחי. כשהפשיטוהו בגדיו להלקותו: דמן חבריא הוא. וידע דאסור להעביר בית השחי: בעא מניה רב מר' חייא מהו לגלח. אין לפי דבמספרים בעא מניה דכיון דא"ל ר' חייא אסור היכי אמר רב לעיל דמותר להקל במספרים כעין תער ולא מסתברא למימר דפליג אר' חייא רביה. אלא מהו לגלח בתער: א"ל ר' חייא אסור. והא קא גדיל. ותי' מאי פריך לגלחיה במספרים דר' חייא לא אסר אלא בתער. ופר"ת והא קא גדיל ומצערי ליה והואיל וסופו ליגדל ולצערו אף כשמגלחו אין זה תיקון לגר אלא להצילו מן הצער. גמול יש לו ואינו גדל כ"כ שיגיע לידי צער: מהו לחוך. להתחכך כדי להשיר שער בית הערוה. א"ל אסור: בבגדו מאי א"ל מותר רבכה"ג שהוא מחכך בגדיו להשירו ליכא תיקון אשה: איכא דאמרי בתפלה בבגדו מאי. כשהוא מתפלל מהו לחכך בבגדו בית השחי ובית הערוה: א"ל אסור ולית הלכתא כותיה:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com